

شد. همانطور که خود شخص رئیس جمهور در جلسه ای که با نمایندگان اصناف داشتند یکی از آثار مهم همراهی اصناف مختلف در اجرای تصمیمات و سیاست‌ها را مشارکت آنان در تبیین و اقناع افکار عمومی برای اجرای بهتر آن تصمیم دانست و در این باره گفت: هر تصمیم و اقدامی، هر قدر هم که کارشناسانه باشد، اگر با همراهی مردم توأم نشود، موفق و کارگشا نخواهد بود؛ همراهی و همکاری اهالی اصناف مختلف و نیز مردم، رمز موفقیت اجرای تصمیمات و سیاست‌های دولت هستند.

دولت سیزدهم بخوبی به نقش اصناف و نمایندگانشان در اجرای تصمیمات سخت و جراحی‌های اقتصادی آگاه است از همین رو رئیس جمهور با تأکید بر اینکه در اجرای این اصلاحات اگر اصناف، اتحادیه‌ها و مردم پای کار نباشند، به نتیجه مطلوب نخواهیم رسید، اظهار داشت: «زمینه‌های اجرای صحیح و دقیق این اصلاحات بر پایه تبیین و اقناع افکار عمومی و نیز اصناف استوار است. ضمن اینکه باید بررسی شود اتخاذ

می شود به طور کلی پنج دوره اساسی برای گفتمان بعد از انقلاب در نظر گرفت: گفتمان لیبرال اسلامی، در دوران موقت و ریاست جمهوری ابوالحسن بنی صدر، گفتمان چپ اسلامی ارزشمدار (۱۳۶۸-۱۳۶۰) گفتمان اقتصادی آزاد و توسعه اقتصادی در دوران ریاست جمهوری اکبر هاشمی رفسنجانی (۱۳۷۶-۱۳۶۸) گفتمان دموکرات اسلامی در دوران سید محمد خاتمی (۱۳۸۴-۱۳۷۶) و گفتمان عدالت اجتماعی و اصولگرایی در دوران ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد (۱۳۸۴-۱۳۹۲). دلیل و زمینه ساز اصلی صیورت و تحول گفتمان‌های مسلط در پهنه نظام سیاسی جمهوری اسلامی ایران، تحولات اجتماعی و اقتصادی است.

همانطور که اشاره شد گفتمان دولت سید ابراهیم رئیسی به جمهورییت و عدالت شناخته شده است و دال مرکزی این گفتمان را می توان همان مردمی بودن دولت که در شعارهای انتخاباتی گفته می شد دانست. مسلماً در تحقق این گفتمان تحولات اجتماعی و اقتصادی دوره‌های قبل بخصوص دوره حسن روحانی بی تأثیر نبوده است، دوره ای که در آن شکاف طبقاتی به حد اعلاي خود رسید و تقریباً مفهوم عدالت مخصوصاً در بعد اقتصادی آن را کمرنگ کرده بود، همچنین عدم تعامل دولتمردان با بدنه جامعه و مردم عادی، باعث فاصله ای میان دولت و جامعه شده بود و مردم اساساً خود را خیلی مؤثر در اداره کشور نمی دیدند. این امر را می توان در درصد‌های مشارکت مردم در دوره‌های پس از ریاست جمهوری روحانی دید که می توان ادعا کرد ثمره سبک دولت داری او بوده است. بنا براین طبیعی است که گفتمان دولت بعدی بر این دو خلأ استوار شود؛ یک جمهورییت و دو عدالت!

آنچه مهم است این است که گفتمان و دال مرکزی آن توسط بدنه جامعه و اقشار مختلف مردم فهم شود و به عبارتی این گفتمان برای مردم ملموس باشد و مصادیق آن را به صورت عینی ببینند. در این مسیر اولین قدم، تولید ادبیات علمی و آکادمیک مرتبط با گفتمان است تا قشر نخبگانی جامعه بتوانند این گفتمان را فهم کنند و در ادامه لازم است بدنه دولت به قدری توجیه شود که مردم نیز با مشاهده مصادیق عینی آن گفتمان قطعی در زندگی روزمره خود، به یک فهم عمومی نسبت به آن دست یابند. دولت سید ابراهیم رئیسی با توجه به ارتباط خوبی که با قشر نخبگانی دارد توانسته این مرحله را پشت سر بگذارد آنچه مهم است مدل اجراسازی این گفتمان و ایجاد فهم عمومی آن است که تنها با مصداق محور شدن این دو مؤلفه امکان پذیر است.

گفتمان دولت سید ابراهیم رئیسی به جمهورییت و عدالت شناخته شده است و دال مرکزی این گفتمان را می توان همان مردمی بودن دولت که در شعارهای انتخاباتی گفته می شد دانست. مسلماً در تحقق این گفتمان تحولات اجتماعی و اقتصادی دوره‌های قبل بخصوص دوره حسن روحانی بی تأثیر نبوده است

President.ir

زبانی است که متضمن اهداف اجتماعی و سیاسی و حائز مابه‌ازاهای مشخص در عرصه عمل است. نوعی نظام معنایی ساختارمند که بر تمام جوانب سیاستگذاری‌ها اثر می‌گذارد و فرد یا مجموعه قائل به گفتمان، با واسطه‌گری آن، جهان را درک و فهم می‌کند.

بر همین اساس، طبعاً گفتمان چیزی نیست که صرفاً به زبان بیاید و اثری بر آن مترتب نباشد. دولت، تجلی اراده مردم است و باید در این مسیر گام بردارد و درست به همین دلیل است که امروز گفتمان مرکزی دولت سیزدهم، «عدالت و جمهورییت» است.

کدام سازوکار، مانع از فاصله گرفتن از فضای رقابتی و حفظ و ارتقای کیفیت در تولید خواهد شد. از این رو، یکی از اقدامات مهمی که در راستای تحقق جمهورییت در تمامی لایه‌های حکمرانی، نقش اساسی دارد، ایجاد و حمایت و ارتباط حلقه‌های میانی و سندیکاها است و دولت سیزدهم می تواند با به کارگیری این ظرفیت عظیم بر تمام مشکلات اقتصادی فائق آید.

دولت سیزدهم و گفتمان عدالت و جمهورییت

گفتمان در حقیقت نوعی مفاهمه

ویژه‌نامه
سالگرد سیزدهمین دوره
انتخابات ریاست جمهوری
خرداد ۱۴۰۱

۱۴

ایران